DOMSTOLENS DOM

2. marts 1994 *

I sag C-53/92 P,

Hilti AG, Schaan, Liechtenstein, ved advokat Oliver Axster, Düsseldorf, og Solicitor John Pheasant, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Loesch, 8, rue Zithe,

appellant,

angående appel af dom afsagt den 12. december 1991 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-30/89, Hilti mod Kommissionen (Sml. II, s. 1439), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom,

den anden part i appelsagen er:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Karen Banks, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af Nicholas Forwood, QC, og

* Processprog: engelsk.

med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

intervenienter:

Bauco (UK) Ltd, Chessington, Det Forenede Kongerige, ved Solicitor Clifford George Miller, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger og Hoss, 15, Côte d'Eich,

Profix Distribution Ltd, West Bromwich, Det Forenede Kongerige, ved Solicitor Malcolm Titcolm, og Barrister Paul Lasok, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Faltz & associés, 6, rue Heine,

har

DOMSTOLEN

sammensat af afdelingsformand G. F. Mancini som fungerende præsident, afdelingsformændene J. C. Moitinho de Almeida og D. A. O. Edward samt dommerne R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse (referende dommer), M. Zuleeg og J. L. Murray,

generaladvokat: F. G. Jacobs
justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 29. september 1993,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 10. november 1993,

afsagt følgende

Dom

1 Ved appelskrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 25. februar 1992 har Hilti AG (herefter benævnt »Hilti«) i medfør af artikel 49 i EØF-statutten for Domstolen iværksat appel til prøvelse af dom af 12. december 1991, Hilti mod Kommissionen (sag T-30/89, Sml. II, s. 1439, herefter benævnt »den appellerede dom«), hvorved Retten i Første Instans frifandt Kommissionen for Hilti's påstand om annullation af Kommissionens beslutning 88/138/EØF af 22. december 1987 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 86 (IV/30.787 og 31.488 — Eurofix-Bauco mod Hilti, EFT 1988 L 65, s. 19, herefter benævnt »den omtvistede beslutning«).

2 Hilti fremstiller forskellige produkter, som er beregnet til fastgørelse af materialer: boltepistoler, patronmagasiner, patroner og bolte. Ved »forbrugsgods« forstås bolte og patronmagasiner. Ordet »skudmontagesystem« (herefter benævnt »SM-

system«) betegner boltepistolen, bolte og patronmagasiner under ét (præmis 10 i den appellerede dom).

3 Artikel 1 i den omtvistede beslutning fra Kommissionen bestemmer bl. a., at »Hilti AG's adfærd, ved over for uafhængige fabrikanter af bolte til Hilti-boltepistoler at have optrådt på en måde, som tog sigte på enten at begrænse deres adgang og indtrængning på markedet for Hilti-kompatible bolte eller direkte eller indirekte at skade deres forretning eller begge dele, udgør et misbrug af dominerende stilling efter EØF-traktatens artikel 86« (præmis 8 i den appellerede dom). Ved den omtvistede beslutning blev Hilti pålagt en bøde på 6 mio. ECU og pålagt at bringe overtrædelserne til ophør.

4 Som Retten har bemærket (præmis 46 og 64 i den appellerede dom), er det med henblik på at vurdere sagsøgerens stilling på markedet først nødvendigt at definere det relevante produktmarked.

5 Ifølge Hilti har Kommissionen defineret dette marked forkert. Det udgøres ikke, som Kommissionen hævder i den omtvistede beslutning, af tre særskilte markeder, dvs. markedet for pistoler, for patronmagasiner og patroner og endelig for bolte, men — da de nævnte komponenter må antages at udgøre et uadskilleligt hele (præmis 48 i den appellerede dom) — af et enkelt marked »omfattende alle fastgørelsessystemer, der kan anvendes i stedet for SM-systemer (navnlig bore- og skruesystemer)« (præmis 82 i den appellerede dom).

6 Retten har derimod konkluderet, at »det relevante marked, i relation til hvilket Hilti's stilling på markedet skal vurderes, er markedet for bolte bestemt til anvendelse i Hilti's boltepistoler« (præmis 77 i den appellerede dom, jf. også præmis 94).

7 Det fremgår af den definition, Hilti selv har givet af genstanden for appellen, at Hilti ønsker en prøvelse af de kriterier, Retten har lagt til grund for den definition af det relevante marked, som indebar, at Retten kunne fastslå, at Hilti indtog en dominerende stilling, ligesom Hilti ønsker en prøvelse af visse af Rettens bemærkninger vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen har løftet sin bevisbyrde.

8 Rettens konklusioner med hensyn til fastlæggelsen af det relevante marked er baseret på »Rettens bemærkninger« (præmis 64-78 i den appellerede dom), som kan sammenfattes som følger:

— Ifølge Domstolens praksis (jf. dom af 21.2.1973, sag 6/72, Europemballage og Continental Can mod Kommissionen, Sml. s. 215) defineres det relevante produktmarked som det marked, der omfatter de produkter, som i forhold til deres egenskaber er egnede til at tilfredsstille en vedvarende efterspørgsel og kun vanskeligt kan ombyttes med andre varer (præmis 64 i den appellerede dom); i den konkrete sag skulle der tages stilling til, om det relevante produktmarked er markedet for alle fastgørelsessystemer, der finder anvendelse i byggeriet, eller om de relevante markeder er markederne for skudmontagepistoler og dermed kompatibelt forbrugsgods, dvs. patronmagasiner og bolte (præmis 65 i den appellerede dom).

— Markederne for boltepistoler, patronmagasiner og bolte er tre særskilte markeder. Da patronmagasiner og bolte fremstilles specielt og købes af brugerne til et enkelt pistolmærke, er der tale om særskilte markeder for Hilti-kompatible patronmagasiner og bolte (præmis 66 i den appellerede dom).

— For så vidt særligt angår de bolte, hvis anvendelse i Hilti-værktøjerne er et væsentligt punkt i tvisten, har der siden 1960'erne været uafhængige fabrikanter, der fremstiller bolte til anvendelse af boltepistoler, og endog fabrikanter, der har specialiseret sig i udelukkende at fremstille bolte, der særligt er tilpasset Hilti's pistoler. Denne omstændighed udgør i sig selv et væsentligt indicium for, at der findes et særskilt marked for Hilti-kompatible bolte (præmis 67 i den appellerede dom).

— Hilti's synspunkt, hvorefter pistoler, patronmagasiner og bolte udgør et uadskilleligt hele, vil i praksis indebære, at boltepistolfabrikanter kan forhindre, at der i deres produkter anvendes andet forbrugsgods end af deres eget mærke, mens det i henhold til fællesskabsrettens konkurrenceregler står uafhængige fabrikanter frit for at fremstille sådanne produkter på betingelse af, at de ikke krænker en industriel eller intellektuel ejendomsrettighed (præmis 68 i den appellerede dom).

— SM-systemer adskiller sig på flere væsentlige punkter fra andre fastgørelsessystemer. De egenskaber, der er særlige for SM-systemer, og som er opregnet i den omtvistede beslutning, bevirker, at det er oplagt at vælge disse i en række tilfælde. Det fremgår af oplysningerne i sagen, at

der i mange situationer ikke er et realistisk alternativ til SM-systemer, hverken for den faglærte arbejder, der udfører fastgørelsesarbejde, eller for den tekniker, der skal tage stilling til, hvilke fastgørelsesmetoder der skal anvendes i en given situation (præmis 69 i den appellerede dom).

— Den beskrivelse af de nævnte egenskaber, Kommissionen har givet i den omtvistede beslutning, er tilstrækkelig klar og overbevisende som grundlag for de konklusioner, Kommissionen har draget heraf (præmis 70 i den appellerede dom).

— Der består herefter ingen rimelig tvivl om, at der i praksis forekommer en lang række forskelligartede situationer, hvor det i nogle vil være bedst at anvende SM-systemer, mens det i andre vil være hensigtsmæssigt at anvende andre fastgørelsessystemer; den omstændighed, at flere forskellige fastgørelsessystemer gennem lang tid hver for sig har dækket en stor og konstant del af den samlede efterspørgsel med hensyn til fastgørelsesmetoder, sandsynliggør, at der kun er en forholdsvis beskeden grad af substituerbarhed mellem de forskellige fastgørelsessystemer (præmis 71 i den appellerede dom).

— Disse konklusioner underbygges af professor Yarrow's analyse og af Rosslyn Research-instituttets undersøgelse. Det fremgår navnlig heraf, at et betydeligt antal brugere af boltepistoler ikke så noget alternativ til SM-systemer i de tilfælde, hvor de anvendes (præmis 73 i den appellerede dom). I modsætning til, hvad der måtte antages at være formålet med undersøgelserne, viser de ikke, at der er en høj grad af økonomisk substituerbarhed mellem produkterne. Navnlig er de ikke bevis for, at priskrydselasticiteten mellem produkterne er høj (præmis 75 i den appellerede dom).

— Professor Albach's analyse ændrer intet herved, idet der heri kun tages hensyn til en enkelt faktor, nemlig prisen, mens det af Rosslyn Research-instituttets

undersøgelse fremgår, at forbrugerens valg i vidt omfang afhænger af forhold, der ikke kan kvantificeres (præmis 76 i den appellerede dom).

— Af alle ovennævnte grunde har Retten draget den konklusion, der er angivet i nærværende doms præmis 6.

9 Til støtte for appellen har Hilti fremført syv anbringender vedrørende tilsidesættelsen af traktatens artikel 86. De fire første anbringender støttes også på »en fejlagtig anvendelse af anerkendte økonomiske principper og ... en åbenbar mangel på logisk ræsonnement«. Med det femte anbringende gøres det gældende, at der er tale om en »tilsidesættelse af grundlæggende fællesskabsretlige principper«, med det sjette, at der foreligger »åbenbare tilfælde af mangel på logisk ræsonnement«, mens det med det syvende anbringende anføres, at der er tale om en »tilsidesættelse af grundlæggende retsprincipper vedrørende anvendelsen [af artikel 86] .«

10 Inden Domstolen tager stilling til appellantens anbringender, bemærkes, at i henhold til Domstolens faste praksis kan en appel i medfør af EØF-traktatens artikel 168 A og artikel 51 i EØF-statutten for Domstolen kun støttes på, at Retten har overtrådt retsregler, idet enhver bedømmelse af faktisk karakter er udelukket (jf. bl. a. dom af 1.10.1991, sag C-283/90 P, Vidrányi mod Kommissionen, Sml. I, s. 4339, præmis 12, og af 8.4.1992, sag C-346/90 P, F. mod Kommissionen, Sml. I, s. 2691, præmis 7).

Det første anbringende

11 Med det første anbringende har Hilti anført, at Retten har konkluderet, at der findes et marked for Hilti-kompatible bolte, alene på grundlag af den ubestridte omstændighed, at Hilti-kompatible bolte og patronmagasiner blev fremstillet og

solgt specielt med henblik på at blive anvendt i Hilti-værktøjerne (præmis 66 og 67 i den appellerede dom), mens Retten ikke, således som det kræves i henhold til Domstolens praksis (jf. dom af 13.2.1979, sag 85/76, Hoffman-La Roche mod Kommissionen, Sml. s. 461, præmis 28), har taget stilling til, om SM-systemer kunne substitueres med andre produkter. For at kunne konkludere, at der findes et marked for Hilti-kompatible bolte, burde Retten have anvendt de kriterier, Domstolen har opstillet i dom af 31. maj 1979 (sag 22/78, Hugin mod Kommissionen, Sml. s. 1869), og have fastslået, at køberne af bolte ikke var de samme som køberne af boltepistoler, hvilket oplysningerne i sagen ikke gav holdepunkter for.

12 Kommissionen har anført, at Retten først har fremhævet de kriterier, der skal lægges til grund ved definitionen af det relevante marked (præmis 64 i den appellerede dom), og derefter i dommens præmis 66-76 nærmere forklaret, hvorfor Retten fandt, at markedet for Hilti-kompatible bolte opfyldte disse kriterier. Præmis 66 og 67 i den appellerede dom er kun udgangspunktet for Rettens ræsonnement, og i andre præmisser har Retten nærmere behandlet spørgsmålet om SM-systemernes substituerbarhed med andre fastgørelsessystemer. Ifølge Kommissionen og intervenienten Bauco er dommen i sagen Hugin mod Kommissionen i øvrigt ikke relevant for nærværende sag.

13 Det bemærkes, at som Kommissionen har anført, har Retten i præmis 64 i den appellerede dom bemærket, at i henhold til Domstolens faste praksis er produkter kun en del af ét og samme marked, såfremt de har en tilstrækkelig grad af substituerbarhed. I præmis 66 og 67 i den appellerede dom har Retten blot fastslået, at fastgørelsesapparaterne, patronmagasinerne og boltene udgjorde særskilte markeder. Retten har dernæst, nemlig i præmis 69-76 i den appellerede dom, behandlet spørgsmålet om, hvorvidt SM-systemer kunne substitueres med andre fastgørelsessystemer, og af de navnlig i dommens præmis 69 og 71 angivne grunde antaget, at de omtvistede produkter ikke kunne substitueres med andre.

14 Hilti kan derfor ikke med føje hævde, at Retten ikke har behandlet spørgsmålet om produkternes substituerbarhed.

15 Hilti kan heller ikke med føje gøre gældende, at Retten ikke har anvendt de kriterier, Domstolen opstillede i ovennævnte dom i sagen Hugin mod Kommissionen. Som generaladvokaten har bemærket under punkt 18 i sit forslag til afgørelse i sagen her, ville Domstolen ikke i den dom fastsætte de kriterier, på grundlag af hvilke det kan afgøres, om et marked for forbrugsgods er et andet end markedet for de værktøjer, det er beregnet til. I den sag, som drejede sig om reservedele til de kasseapparater, Hugin fremstillede, fastslog Domstolen blot, at køberne af reservedele, som i det væsentlige er uafhængige virksomheder, som vedligeholder og reparerer kasseapparater, ikke var de samme som køberne af kasseapparater, og at markedet for reservedele derfor udgjorde et særskilt marked med særlige udbuds- og efterspørgselsvilkår.

16 Appellantens første anbringende kan derfor ikke tiltrædes.

Det andet anbringende

17 Med det andet anbringende har Hilti gjort gældende, at den omstændighed, at Retten i præmis 69 i den appellerede dom blot fastslog, at visse brugere ikke i praksis havde mulighed for at anvende andre fastgørelsessystemer end SM-systemer, men ikke nærmere præciserede antallet af sådanne brugere, ikke gav Retten grundlag for at antage, at andre fastgørelsessystemer ikke kunne anvendes i stedet for SM-systemer.

18 Heroverfor har Kommissionen anført, at dette anbringende må afvises fra påkendelse, idet det vedrører Rettens bedømmelse af faktiske omstændigheder, og at det i øvrigt ikke er begrundet, eftersom Retten, som i præmis 69 i den

appellerede dom præciserede, at der var mange sådanne brugere, ikke var forpligtet til at angive det nøjagtige antal af sådanne brugere. Også Bauco har anført, at anbringendet ikke er begrundet, og har henvist til, hvad Kommissionen har fremført.

19 Hertil bemærkes først, at Retten har bemærket, at det fremgik af oplysningerne i sagen, at brugerne i mange tilfælde ikke havde mulighed for at anvende andre fastgørelsessystemer end SM-systemer. Den foretog således en bedømmelse af faktiske omstændigheder, som Domstolen ikke kan prøve. Endvidere bemærkes, at begrundelsen i Rettens afgørelse ikke er utilstrækkelig derved, at Retten i præmis 69 i den appellerede dom kun bemærkede, at brugerne i mange situationer ikke havde mulighed for at anvende andre systemer end SM-systemer, men ikke angav det nøjagtige antal af sådanne situationer.

20 Hilti's andet anbringende må derfor også forkastes.

Det tredje anbringende

21 Med det tredje anbringende har Hilti gjort gældende, at det ikke på grundlag af den omstændighed alene, at der teknisk er forskelle mellem de forskellige fastgørelsessystemer, således som anført i præmis 70 og præmis 71, første punktum, i den appellerede dom, kan antages, at de forskellige systemer ikke er substituerbare.

22 Kommissionen har foreslået, at dette anbringende behandles sammen med det fjerde anbringende. Ifølge Bauco opfylder de forskellige fastgørelsessystemer ikke de samme behov, og, som også Retten har bemærket, de er derfor ikke substituerbare.

23 Hertil bemærkes, at Retten fandt, at der kun er en forholdsvis beskeden grad af substituerbarhed med hensyn til efterspørgslen efter SM-systemer og andre fastgørelsessystemer, idet Retten navnlig, nemlig i præmis 69,70 og 71 i den appellerede dom, lagde til grund, at de tekniske forskelle mellem systemerne, således som de var beskrevet i den omtvistede beslutning, medførte åbenbart differentierede betingelser med hensyn til anvendelsen og dermed også til efterspørgslen efter systemerne, og at bestemte systemer gennem lang tid havde dækket en konstant del af den samlede efterspørgsel efter fastgørelsessystemer.

24 I modsætning til, hvad Hilti har anført, har Retten således ikke alene på grundlag af de tekniske forskelle mellem systemerne antaget, at de ikke var økonomisk substituerbare.

25 Hilti's tredje anbringende kan således heller ikke tiltrædes.

Det fjerde anbringende

26 Med det fjerde anbringende har Hilti anført, at den omstændighed, at de forskellige fastgørelsessystemer har været på markedet samtidig gennem lang tid, således som Retten har bemærket i præmis 71, andet punktum, i den appellerede dom, ikke i sig selv er tilstrækkelig som bevis for, at der kun var en forholdsvis beskeden grad af substituerbarhed mellem de forskellige fastgørelsessystemer.

27 Kommissionen har i det væsentlige gjort gældende, at Retten ikke, som hævdet af Hilti, alene på grundlag af forskellene mellem fastgørelsessystemerne og den omstændighed, at systemerne har været på markedet samtidig gennem lang tid, har antaget, at der ikke er substituerbarhed mellem dem, men at den også har taget hensyn til udbuds- og efterspørgselsstrukturen for de nævnte produkter samt til konkurrencevilkårene på markedet. Bauco har anført, at Retten i dommen ikke på grundlag af den omstændighed alene, at systemerne var på markedet samtidig, har konkluderet, at de ikke var substituerbare.

28 Hertil bemærkes, at som det fremgår af det ovenfor anførte, såvel i præmis 8 som i præmis 23 i nærværende dom, er de konklusioner, Retten har draget i præmis 71, andet punktum, i den appellerede dom, kun en del af en større helhed af bemærkninger, på grundlag af hvilke den har antaget, at fastgørelsessystemerne ikke er substituerbare.

29 Hilti's fjerde anbringende kan således ikke tiltrædes.

Det femte anbringende

30 Med det femte anbringende har Hilti i det væsentlige anført, at Retten har fordelt bevisbyrden forkert mellem sagens parter, idet den krævede, at Hilti skulle bevise, at det relevante marked var markedet for fastgørelsessystemer, der anvendes i byggeriet.

31 Med henvisning til — i det væsentlige — Domstolens dom af 28. marts 1984 (forenede sager 29/83 og 30/83, CRAM og Rheinzink mod Kommissionen, Sml. s. 1679) har Hilti gjort gældende, at eftersom Kommissionen har fastlagt det relevante marked på grundlag af formodninger, var det for Hilti tilstrækkeligt at bevise, at de faktiske omstændigheder, der var lagt til grund i den omtvistede beslutning, kunne føre til en anden vurdering, og at det således var godtgjort, at beslutningen på det punkt ikke var korrekt.

32 Heroverfor har Kommissionen anført, at det tilkom Hilti, om fornødent på grundlag af nye omstændigheder, at bevise, at de vurderinger, den omtvistede beslutning indeholdt, var fejlagtige.

33 Hertil bemærkes, at dommen i CRAM og Rheinzink-sagerne vedrørte et annullationssøgsmål til prøvelse af en kommissionsbeslutning om en procedure i

henhold til EØF-traktatens artikel 85. Domstolen udtalte i dommen, at Kommissionens antagelse om, at der forelå en samordnet praksis mellem de sagsøgende virksomheder, var baseret på indicier, og at dens ræsonnement således byggede på en formodning.

34 I dommens præmis 16 fastslog Domstolen herefter, at det over for en sådan argumentation var tilstrækkeligt, at sagsøgerne godtgjorde, at der forelå omstændigheder, der kunne sætte de af Kommissionen konstaterede forhold i et andet lys og dermed give en anden forklaring på disse end den, der var lagt til grund i Kommissionens beslutning.

35 Selv om Kommissionen i betragtning 60 og 63 til den omtvistede beslutning nævner, at priselasticiteten mellem de forskellige fastgørelsessystemer sandsynligvis er beskeden, er disse bemærkninger et led i en argumentation, hvis formål er at bevise, at der for SM-systemerne og de øvrige fastgørelsessystemer gjaldt forskellige udbuds- og efterspørgselsvilkår, og at systemerne derfor næppe kunne antages at være substituerbare.

36 Til grund for argumentationen har Kommissionen lagt konkrete faktiske omstændigheder, som er nærmere uddybet i betragtning 60-65 til den omtvistede beslutning, f. eks. de egenskaber, der er særlige for anvendelsen af SM-systemer og den beskedne betydning, prisen på værktøjerne og forbrugsgodset har for anvendelsen.

37 Kommissionen har således ikke, som hævdet af appellanten, fastlagt det relevante produktmarked alene ud fra formodninger.

38 Når Retten af det sagsøgende selskab har krævet, at det godtgør, at dets anbringender er begrundede, har Retten således ikke krævet andre former for beviser end dem, der normalt kræves af sagsøgere, når de skal godtgøre, at deres anbringender er begrundede.

39 Selskabets femte anbringende må herefter forkastes.

Det sjette anbringende

40 Med det sjette anbringende har Hilti gjort gældende, at Retten har anlagt en fejlagtig vurdering for det første af den markedsundersøgelse, Rosslyn Research-instituttet har foretaget, og af professor Yarrow's analyse af mulighederne for at substituere fastgørelsessystemerne med hinanden, for det andet af professor Albach's økonometriske analyse af priselasticiteten med hensyn til efterspørgslen efter de forskellige fastgørelsessystemer, og for det tredje af Rosslyn Research-instituttets undersøgelse med hensyn til den afgørende rolle, prisen spiller ved valg af fastgørelsesmetode.

41 Ifølge Kommissionen kan anbringendet ikke tages under påkendelse, idet Hilti herved anfægter Rettens vurdering af faktiske forhold, som Domstolen ikke kan prøve under en appelsag. Subsidiært har Kommissionen anført, at anbringendet må forkastes, da Rettens vurdering af de pågældende bevisligheder ikke er fejlagtig.

42 Hertil bemærkes, at Rettens vurdering af de beviser, der er fremført for den, ikke — medmindre de er gengivet forkert — udgør et retsspørgsmål og dermed er undergivet Domstolens prøvelsesret.

43 Da appellanten har anfægtet Rettens vurdering af bestemte beviser, der var fremført for den, uden at selskabet har godtgjort og i virkeligheden heller ikke gjort gældende, at Retten har gengivet dem forkert, må appellantens sjette anbringende forkastes.

Det syvende anbringende

44 Ifølge Hilti har Retten ikke taget alle de beviser, Hilti har fremlagt, i betragtning; de viste, at der var en høj grad af økonomisk substituerbarhed mellem SM-systemerne og de øvrige fastgørelsessystemer.

45 Kommissionen har heroverfor gjort gældende, at Retten har undersøgt alle de beviser, der blev fremlagt for den, således som det fremgår af præmis 74 i den appellerede dom, og at appellanten ikke for Domstolen kan anfægte Rettens vurdering af deres bevisværdi.

46 Hertil bemærkes, at i modsætning til det af Hilti anførte fremgår det ikke af sagen, at Retten ikke har undersøgt nærmere angivne beviser, som Hilti har fremført. Tværtimod har Retten klart bemærket, at de beviser, Hilti havde fremlagt til støtte for sine påstande (præmis 74 i den appellerede dom), nærmere bestemt professor Yarrow's analyse, Rosslyn Research-instituttets undersøgelse (præmis 75 i den appellerede dom) samt professor Albach's økonometriske analyse (præmis 76 i den appellerede dom), ikke kunne tillægges vægt.

47 Selskabets syvende anbringende må herefter forkastes.

Bauco's påstand om forhøjelse af den bøde, Hilti blev pålagt

48 I sit skriftlige indlæg har Bauco anmodet Domstolen om at overveje at forhøje den bøde, Hilti blev pålagt ved den omtvistede beslutning, på grund af selskabets forsøg på at forhale sagen.

49 Selv om en sådan anmodning kunne betragtes som en påstand om, at Hilti dømmes til at betale en højere bøde, bemærkes blot, at en intervenient i henhold til procesreglementets artikel 116 ikke kan nedlægge nye påstande for Domstolen. De af Bauco nedlagte påstande er nye for Domstolen, eftersom selskabet ikke har nedlagt tilsvarende påstande for Retten.

50 Bauco's påstande på det punkt må således afvises.

Sagens omkostninger

51 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger. Appellanten har tabt sagen og bør derfor dømmes til at betale sagsomkostningerne for Domstolen, herunder omkostningerne i forbindelse med Bauco's og Profix' intervention.

På grundlag af disse præmisser
udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Appellen forkastes.

2) Bauco's påstand om forhøjelse af den bøde, Hilti blev pålagt ved Kommissionens beslutning 88/138/EØF af 22. december 1987 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 86, afvises.

3) Appellanten betaler sagens omkostninger.

Mancini Moitinho de Almeida Edward

Joliet Schockweiler Rodríguez Iglesias

Grévisse Zuleeg Murray

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 2. marts 1994.

R. Grass
Justitssekretær

G. F. Mancini
Afdelingsformand, fungerende præsident